System typów F_{ω}

Systemy Typów 2010/11 Prowadzący: dr Dariusz Biernacki

Piotr Polesiuk Małgorzata Jurkiewicz bassists@o2.pl gosia.jurkiewicz@gmail.com

Wrocław, dnia 13 lutego 2011 r.

1. Wstęp

No to na razie taki balagan

2. System F_{ω}

W rozdziale tym chcielibyśmy się skupić na systemie F_{ω} okrojonym do niezbędnego minimum. Przedstawimy, jak wyglądają termy, typy i wartości tego języka, a także pokażemy, jak przebiega typowanie, znajdowanie rodzaju, ewaluacja czy sprawdzanie równości typów. Postaramy się pisać jasno i pokażemy parę przykładów, aby nieobyty w temacie Czytelnik nie zgubił się. W następnych rozdziałach XXX-XXX do tak zdefiniowanego systemu będziemy wprowadzać rozszerzenia.

2.1. Termy i typy w F_{ω}

System F_{ω} to rachunek będący rozszerzeniem λ_{ω} oraz systemu F. Wszystkie trzy wywodzą się z rachunku lambda z typami prostymi. Termy oraz typy definiujemy w λ_{\rightarrow} następująco:

t ::=		termy
	X	zmienne
	$\lambda \mathtt{x}:\mathtt{T.t}$	abstrakcja
	tt	aplikacja
T ::=		typy
	Х	$zmienna\ typowa$
	$\mathtt{T}\to\mathtt{T}$	$typ\ funkcji$

2.1.1. System λ_{ω}

Główną cechą systemu λ_{ω} jest to, że oprócz termów zależnych od termów mamy typy zależne od typów, czyli możemy mówić o aplikacji i abstrakcji typowej, a tak powstałe 'typy' będziemy nazywać konstruktorami. By nam się nie pomyliło z abstrakcją na termach, zmienne konstruktorowe będziemy zaczynać dużą literą. Przykładowo Tb = $\lambda X.X \rightarrow Bool$ i $\lambda X.X$ są abstrakcjami konstruktowymi, ale $\lambda x.x$ jest abstrakcja na termach. Do konstruktora Tb możemy zaaplikować Bool i dostaniemy ($\lambda X.X \to Bool$)Bool równoważne Bool $\to Bool$. Jak widać, użyliśmy słowa równoważne. W rachunku lambda z typami prostymi sposób konstrukcji typów gwarantował nam, że dwa typy T₁ i T₂ na pewno są różne (zakładając, że typy bazowe były sobie różne). W λ_{ω} jest inaczej – konstruktory tego systemu możemy podzielić na klasy równoważności. Do klasy ${\tt Bool} \to {\tt Bool}$ należą również $({\tt Tb^n}){\tt Bool}$ dla nnaturalnego, a ${\tt T^n}$ oznacza aplikację n konstruktorów T. Zauważmy, że odpowiednikiem takiej relacji równoważności w λ_{\rightarrow} jest β -równoważność. W świecie typów nazwiemy taką relację \equiv^1 . Każdy konstruktor typu jest silnie normalizowalny i zachodzi własność Churcha-Rossera. Przez nf(T) oznaczamy postać normalną konstruktora rodzaju T. Dodatkowo wprowadzimy następującą regułę: $\frac{\Gamma \vdash t: \bar{S} \quad S \equiv T}{\Gamma \vdash t: T}$ mówiącą, że jeżeli S jest konstruktorem termu t, to dowolny konstruktor S równoważny z T również jest konstruktorem t.

¹formalnie zdefiniujemy ta relację w rozdziale XXX

Niestety, w tak zdefiniowanym systemie powstaje jeden problem. Nie chcielibyśmy, aby Bool Bool było dozwolone, tak samo, jak w świecie termów nie chcieliśmy, by true true było dozwolone. W świecie termów, by rozwiązać ten problem, wprowadziliśmy typy na termach, w świecie typów wprowadzimy rodzaje na konstruktorach. Piszemy, że T :: K, czyli konstruktor T jest rodzaju K. Wprowadzimy też jeden rodzaj bazowy *.

Wszystkie typy, jakie pojawiły się w λ_{\rightarrow} , są rodzaju *. Np. Bool :: *, Nat \rightarrow Nat, (Bool \rightarrow Nat) \rightarrow Nat :: *, itd. Rodzaj * \Rightarrow * będzie odpowiadał funkcjom z konstruktorów w konstruktory, np. $\lambda X.X \rightarrow$ Bool :: * \Rightarrow *. * \Rightarrow * \Rightarrow * bierze konstruktor i zwraca funkcję konstruktorową, np. $\lambda X.\lambda Y.X \rightarrow Y$:: * \Rightarrow * \Rightarrow *, itd.

Teraz możemy λ_{\rightarrow} rozszerzyć o następujące konstrukcje:

rodzaje

• abstrakcję i aplikację typową na typach

Powstaje pytanie, czy wszystkie konstruktory są typami? Otóż nie, typy to konstruktory rodzaju *.

2.1.2. System *F*

System F jest systemem, w którym dodatkowo, oprócz termów zależnych od termów, mamy termy zależne od typów. Wprowadzimy trzeci już rodzaj abstrakcji i aplikacji, poprzedni był w świecie typów, ten będzie w świecie termów. Znana jest nam funkcja identycznościowa $\lambda x.x.$, w λ_{\rightarrow} możemy ją napisać na wiele sposób: $\lambda x: Bool.x.$, $\lambda x: Nat.x.$, $\lambda x: Bool. \rightarrow Nat.x.$ W systemie F możemy wszystkie te funkcje zapisać jako: $\lambda X.\lambda x: X.x.$ Zauważmy, że ten term przyjmuje jako pierwszy argument typ, następnie term tego typu i zwraca term. Przykładem użycia takiego termu mogą być: $(\lambda X.\lambda x: X.x)$ [Bool] true, co daje true, albo $(\lambda X.\lambda x: X.x)$ [Nat] 1, co daje 1. W ten sposób powstała nam uniwersalna funkcja identycznościowa, której nadamy tzw. uniwersalny typ: $\lambda X.\lambda x: X.x: \forall X.X. \rightarrow X$. Dodatkowo, jako że dodaliśmy już do systemu rodzaje, napiszemy $\lambda X: : *.\lambda x: X.x: \forall X: : *.X. \rightarrow X: : *.$

Czy moglibyśmy napisać $\lambda \mathtt{X} :: * \Rightarrow *.\lambda \mathtt{x} : \mathtt{X}.\mathtt{x} : \forall \mathtt{X} :: * \Rightarrow *.\mathtt{X} \to \mathtt{X} :: * \Rightarrow *?$ Jak już mówiliśmy, tylko konstruktory rodzaju * są typami, więc powyższy term nie jest dobry.

Po tym krótkim wstępie możemy już zdefiniować odziedziczone z systemu F własności takie, jak:

• abstrakcję i aplikację typową na termach

```
egin{array}{lll} {\sf t} ::= & & termy \ \lambda {\tt X} :: {\tt K.t} & abstrakcja \ typowa \ & {\tt t}[{\tt T}] & aplikacja \ typowa \end{array}
```

typ uniwersalny

2.2. Typowanie

2.2.1. Kontekst

Kontekst typowania opisany jest następującą składnią abstrakcyjną:

Γ ::=		kontekst
	Ø	$pusty\ kontekst$
	$\Gamma, x: T$	$wiqzanie\ typu$
	$\Gamma, X :: K$	$wiqzanie\ rodzaju$

Konteksty typowania bedziemy często traktować jako skończone zbiory wiązań i będziemy używać teoriomnogościowych symboli na nich. Np. przynależność do kontekstu formalnie definiujemy jako:

$$\frac{B \in \Gamma}{B \in \Gamma, B} \qquad \frac{B \in \Gamma}{B \in \Gamma, B'}$$

Definicje pozostałych operacji teoriomnogościowych są na tyle naturalne, że zostawiamy je Czytelnikowi do uzupełnienia.

2.2.2. Podstawienia

Oprócz zwykłego podstawienia za zmienne, które pozostawiamy Czytelnikowi do uzupełnienia, powinniśmy zdefiniować podstawienie za zmienne konstruktorowe.

$$\bullet \ [\mathtt{Y} \mapsto \mathtt{T}]\mathtt{X} = \begin{cases} \mathtt{T} & Y = X \\ \mathtt{X} & \mathrm{w.p.p} \end{cases}$$

$$\bullet \ [Y \mapsto T](X_1 \ X_2) = [Y \mapsto T]X_1[Y \mapsto T]X_2$$

$$\bullet \ [\mathtt{Y} \mapsto \mathtt{T}](\mathtt{S}_1 \to \mathtt{S}_2) = [\mathtt{Y} \mapsto \mathtt{T}]\mathtt{S}_1 \to [\mathtt{Y} \mapsto \mathtt{T}]\mathtt{S}_2$$

$$\bullet \ [\mathbf{Y} \mapsto \mathbf{T}] \forall \mathbf{X}. \mathbf{S} = \begin{cases} \forall \mathbf{X}. \mathbf{S} & Y = X \text{ lub } Y \notin FV(S) \\ \forall \mathbf{X}. [\mathbf{Y} \mapsto \mathbf{T}] \mathbf{S} & X \notin FV(S) \text{ i } Y \in FV(S) \end{cases}$$

$$\bullet \ [\mathtt{Y} := \mathtt{T}] \lambda \mathtt{X.S} = \begin{cases} \lambda \mathtt{X.S} & Y = X \text{ lub } Y \notin FV(S) \\ \lambda \mathtt{X.} [\mathtt{Y} \mapsto \mathtt{T}] \mathtt{S} & X \notin FV(S) \text{ i } Y \in FV(S) \end{cases}$$

2.2.3. Relacja \equiv

Jak wspomnieliśmy w rozdziale XXX, definiujemy na typach relację równoważności. W poniższych wzorach S, S_1, S_2, T, T_1, T_2 to typy, K to rodzaj. Następujące trzy reguły:

$$\frac{{\tt S}\equiv {\tt T}}{{\tt T}\equiv {\tt T}} \qquad \frac{S\equiv U \quad U\equiv T}{S\equiv T}$$

gwarantują nam równoważność relacji ≡. Pozostałe reguły jak następuje:

$$\begin{split} \frac{S_1 \equiv T_1 \quad S_2 \equiv T_2}{S_1 \rightarrow S_2 \equiv T_1 \rightarrow T_2} & \frac{S_1 \equiv T_1 \quad S_2 \equiv T_2}{S_1 \ S_2 \equiv T_1 \ T_2} \\ \frac{S \equiv T}{\lambda \texttt{X} :: \texttt{K.S} \equiv \lambda \texttt{X} :: \texttt{K.T}} & (\lambda \texttt{X} :: \texttt{K.S}) \texttt{T} \equiv [\texttt{X} \mapsto \texttt{T}] \texttt{S} \end{split}$$

definiują równoważność funkcji typowych, aplikacji i abstrakcji konstruktorowych oraz typów uniwersalnych.

2.2.4. Reguły znajdowania rodzaju

W systemie F_{ω} każdemu poprawnie zbudowanemu typowi przyporządkowujemy rodzaj. Przyporządkowanie to określa relacja ($\cdot \vdash \cdot :: \cdot$) zdefiniowana następująco.

Jeżeli zachodzi $\Gamma \vdash T :: K$, to powiemy, że $typ\ T$ $jest\ rodzaju\ K\ w\ kontekście\ \Gamma$, gdzie relacja określenia rodzaju (. \vdash . :: .) $\subseteq \Gamma \times T \times K$ jest najmniejszą relacją zamkniętą na reguły:

$$\begin{split} \frac{\mathtt{X} :: \mathtt{K} \in \Gamma}{\mathtt{\Gamma} \vdash \mathtt{X} :: \mathtt{K}} & \frac{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 :: \mathtt{K}_1 \Rightarrow \mathtt{K}_2 \quad \Gamma \vdash \mathtt{T}_2 :: \mathtt{K}_1}{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 \mathtt{T}_2 :: \mathtt{K}_2} \\ \\ \frac{\Gamma \vdash \mathtt{X} :: \mathtt{K}_1 \quad \Gamma \vdash \mathtt{T} :: \mathtt{K}_2}{\Gamma \vdash \lambda \mathtt{X} :: \mathtt{K}_1 .\mathtt{T} :: \mathtt{K}_1 \Rightarrow \mathtt{K}_2} & \frac{\Gamma \vdash \mathtt{X} :: \mathtt{K} \quad \Gamma \vdash \mathtt{T} :: *}{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 :* \quad \Gamma \vdash \mathtt{T}_2 :*} \\ \\ \frac{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 :* \quad \Gamma \vdash \mathtt{T}_2 :*}{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 \to \mathtt{T}_2 :*} \end{split}$$

2.2.5. Reguly typowania

Jesteśmy już gotowi przedstawić reguły typowania zdefiniowanego wyżej systemu F_{ω} . Każdemu poprawnie zbudowanemu termowi przyporządkowujemy typ. Przyporządkowanie to określa relacja (. \vdash . : .) zdefiniowana następująco.

$$\begin{split} \frac{\mathtt{x}: \mathtt{T} \in \Gamma}{\Gamma \vdash \mathtt{x}: \mathtt{T}} & \quad \frac{\Gamma \vdash \mathtt{T}_1 :: * \quad \Gamma, \mathtt{x}: \mathtt{T}_1 \vdash \mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_2}{\Gamma \vdash \lambda \mathtt{x}: \mathtt{T}_1.\mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_1 \to \mathtt{T}_2} \\ \frac{\Gamma \vdash \mathtt{t}_1 : \mathtt{T}_1 \to \mathtt{T}_2 \quad \Gamma \vdash \mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_1}{\Gamma \vdash \mathtt{t}_1 \ \mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_2} & \quad \frac{\Gamma \vdash \mathtt{t}: \mathtt{S} \quad \mathtt{S} \equiv \mathtt{T} \quad \Gamma \vdash \mathtt{T} :: *}{\Gamma \vdash \mathtt{t}: \mathtt{T}} \\ \frac{\Gamma, \mathtt{X}:: \mathtt{K} \vdash \mathtt{t}: \mathtt{T}}{\Gamma \vdash \lambda \mathtt{X}:: \mathtt{K}.\mathtt{t}: \forall \mathtt{X}:: \mathtt{K}.\mathtt{T}} & \quad \frac{\Gamma \vdash \mathtt{t}: \forall \mathtt{X}:: \mathtt{K}.\mathtt{T} \quad \Gamma \vdash \mathtt{T}' :: \mathtt{K}}{\Gamma \vdash \mathtt{t}[\mathtt{T}'] : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{T}']\mathtt{T}} \end{split}$$

2.3. Ewaluacja

Wartości w F_{ω} zdefiniujemy dokładnie jak w λ_{\rightarrow} .

$$extsf{v} ::= egin{array}{ccc} wartości \ \lambda extsf{x} : extsf{T.t} & wartość \ abstrakcji \end{array}$$

Ewaluacja przebiega w sposób standardowy dla aplikacji i abstrakcji termów. Teraz, dla czytelności, przetoczymy te reguły ewaluacji $(t_1, t_1', t_2, t_2', t$ to termy, v to wartość, x:T to zmienna x typu T):

$$\frac{\mathtt{t}_1 \longrightarrow \mathtt{t}_1'}{\mathtt{t}_1 \ \mathtt{t}_2 \longrightarrow \mathtt{t}_1' \ \mathtt{t}_2} \qquad \frac{\mathtt{t}_2 \longrightarrow \mathtt{t}_2'}{\mathtt{v}_1 \ \mathtt{t}_2 \longrightarrow \mathtt{v}_1 \ \mathtt{t}_2'}$$

$$(\lambda x : T.t)v \longrightarrow [x \mapsto v]t$$

Do tego dochodzą reguły dla nowych w języku abstrakcji typowych i aplikacji typowych.

$$\begin{split} \frac{\mathtt{t} &\longrightarrow \mathtt{t}'}{\mathtt{t}[\mathtt{T}] &\longrightarrow \mathtt{t}'[\mathtt{T}]} \\ (\lambda \mathtt{X} :: \mathtt{K}.\mathtt{t})[\mathtt{T}] &\longrightarrow [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{T}]\mathtt{t} \end{split}$$

3. Rozszerzenia F_{ω}

Ważne!!! Zaoszczędza dużo pisania i pozwala w zasanie na przepisanie regułek z innych systemów ;)

Typowanie:

$$\frac{\Gamma \vdash \mathtt{t} : \mathtt{T} \quad \mathtt{S} \equiv \mathtt{T} \quad \Gamma \vdash \mathtt{S} :: *}{\Gamma \vdash \mathtt{t} : \mathtt{S}}$$

3.1. wyrażenia arytmetyczne i logiczne

termy
prawda
falsz
zero
nast ep nik
poprzednik
test na zero
warunek
typy
typ liczbowy
$typ\ boolowski$
typy
wartość prawdy
wartość fałszu
wartość liczbowa
wartość liczbowa
wartość zera
wartość następnika

Tworzenie rodzaju:

$$\overline{\Gamma \vdash Bool :: *}$$
 $\overline{\Gamma \vdash Nat :: *}$

Typowanie:

Ewaluacja:

aaa

3.2. unit i sekwencje

W zasadzie unita można nie wprowadzać:

 $\mathtt{unit} = \lambda \mathtt{X} :: *.\lambda \mathtt{x} : \mathtt{X}.\mathtt{x}$ $\mathtt{Unit} = \forall \mathtt{X} :: \ast.\mathtt{X} \to \mathtt{X}$

Typowanie:

$$\cfrac{\Gamma \vdash \mathtt{unit} : \mathtt{Unit}}{\mathtt{t_1}; \mathtt{t_2} = (\lambda \mathtt{x} : \mathtt{Unit}.\mathtt{t_2})\mathtt{t_1}} \qquad \mathrm{gdzie} \ \mathtt{x} \notin \mathrm{FV}(t_2)$$

a to stare, może się przyda:

Tworzenie rodzaju:

 $\Gamma \vdash \mathtt{Unit} :: *$

Typowanie:

Ewaluacja:

aaa

Definicje lokalne 3.3.

$$\texttt{let} \; \texttt{x} = \texttt{t}_1 \; \texttt{in} \; \texttt{t}_2 \; \overset{\texttt{def}}{=} \; (\lambda \texttt{x} : \texttt{T}.\texttt{t}_2) \texttt{t}_1 \qquad \quad \texttt{gdzie} \; \texttt{t}_1 : \texttt{T}$$

3.4. Rekordy

$$\frac{\Gamma \vdash T_1 :: * \ \dots \ \Gamma \vdash T_n :: *}{\Gamma \vdash \left\{1_i : T_i \right.^{i \in 1..n}\right\} :: *}$$

Typowanie:

$$\frac{\Gamma \vdash \texttt{t}_1 : \texttt{T}_1 \ \dots \ \Gamma \vdash \texttt{t}_n : \texttt{T}_n \quad \Gamma \vdash \left\{ \texttt{l}_i : \texttt{T}_i^{\ i \in 1..n} \right\} :: *}{\Gamma \vdash \left\{ \texttt{l}_i = \texttt{t}_i^{\ i \in 1..n} \right\} : \left\{ \texttt{l}_i : \texttt{T}_i^{\ i \in 1..n} \right\}} \qquad \frac{\Gamma \vdash \texttt{t} : \left\{ \texttt{l}_i : \texttt{T}_i^{\ i \in 1..n} \right\} \quad \Gamma \vdash \left\{ \texttt{l}_i : \texttt{T}_i^{\ i \in 1..n} \right\} :: *}{\Gamma \vdash \texttt{t} . i : \texttt{T}_i}$$

Ewaluacja:

$$\begin{split} \{\mathbf{l_i} = \mathbf{v_i} \overset{\mathbf{i} \in 1..n}{}\}.\mathbf{i} &\longrightarrow \mathbf{v_i} &\quad \frac{e \longrightarrow e'}{e.\mathbf{i} \longrightarrow e'.\mathbf{i}} \\ &\quad \mathbf{t_i} \longrightarrow \mathbf{t_i'} \\ \hline \{\mathbf{l_1} = \mathbf{v_1}, \dots, \mathbf{l_{i-1}} = \mathbf{v_{i-1}}, \mathbf{l_i} = \mathbf{t_i}, \dots, \mathbf{l_n} = \mathbf{t_n}\} \longrightarrow \{\mathbf{l_1} = \mathbf{v_1}, \dots, \mathbf{l_{i-1}} = \mathbf{v_{i-1}}, \mathbf{l_i} = \mathbf{t_i'}, \dots, \mathbf{l_n} = \mathbf{t_n}\} \end{split}$$

3.5. Warianty

$$\frac{\Gamma \vdash T_1 :: * \dots \Gamma \vdash T_n :: *}{\Gamma \vdash < 1_i : T_i \stackrel{i \in 1 \dots n}{\longrightarrow} > :: *}$$

Typowanie:

$$\begin{split} \frac{\Gamma \vdash \mathsf{t}_0 : < \mathsf{l}_i : \mathsf{T}_i \overset{i \in 1..n}{>} \qquad \Gamma, \mathsf{x}_1 : \mathsf{T}_1 \vdash \mathsf{t}_1 : \mathsf{T} \ \dots \ \Gamma, \mathsf{x}_n : \mathsf{T}_n \vdash \mathsf{t}_n : \mathsf{T}}{\Gamma \vdash \mathsf{case} \ \mathsf{t}_0 \ \mathsf{of} \ < \mathsf{l}_i = \mathsf{x}_i > \Rightarrow \ \mathsf{t}_i \overset{i \in 1..n}{:} : \mathsf{T}} & \\ \frac{\Gamma \vdash \mathsf{t}_j : \mathsf{T}_j \qquad \Gamma \vdash < \mathsf{l}_i : \mathsf{T}_i \overset{i \in 1..n}{:} > :: *}{\Gamma \vdash < \mathsf{l}_j = \mathsf{t}_j > \mathsf{as} < \mathsf{l}_i : \mathsf{T}_i \overset{i \in 1..n}{:} > :< \mathsf{l}_i : \mathsf{T}_i \overset{i \in 1..n}{:} >} \end{split}$$

Ewaluacja:

aaa

3.6. Punkt staly

Typowanie

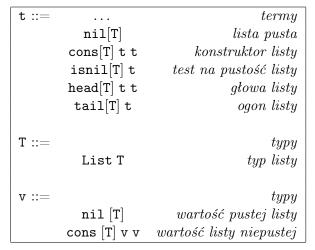
$$\frac{\Gamma, \mathbf{f} : \mathsf{T} \vdash \mathsf{v} : \mathsf{S} \qquad \Gamma \vdash \mathsf{T} :: * \qquad \Gamma \vdash \mathsf{S} :: * \qquad \mathsf{S} \equiv \mathsf{T}}{\Gamma \vdash \mathsf{fix} \ \mathsf{f.v} : \mathsf{T}}$$

Ewaluacja

$$\mathtt{fix}\;\mathtt{f.v}\longrightarrow [\mathtt{f}\mapsto\mathtt{fix}\;\mathtt{f.v}]\mathtt{v}$$

3.7. listy

Jako przykład wbudowanych typów danych wybraliśmy listy. Podobne rekursywne struktury, jak na przykład drzewa, możemy dodać do języka w analogiczny sposób, jednak rekurencyjne typy danych odwiodą nas od tej konieczności.

Tworzenie rodzaju:

$$\frac{\Gamma \vdash T :: *}{\Gamma \vdash \text{List } T :: *}$$

Typowanie:

$$\begin{array}{ll} \Gamma \vdash \text{List } T :: * \\ \hline \Gamma \vdash \text{nil}[T] : \text{List } T \\ \hline \\ \frac{\Gamma \vdash \text{t} : \text{List } T}{\Gamma \vdash \text{head}[T] \; \text{t} : T} & \frac{\Gamma \vdash \text{t}_1 : T \quad \Gamma \vdash \text{t}_2 : \text{List } T}{\Gamma \vdash \text{List } T} \\ \hline \\ \frac{\Gamma \vdash \text{t} : \text{List } T}{\Gamma \vdash \text{head}[T] \; \text{t} : T} & \frac{\Gamma \vdash \text{t} : \text{List } T}{\Gamma \vdash \text{tail}[T] \; \text{t} : \text{List } T} \end{array}$$

Ewaluacja:

aaa

Typy egzystencjalne

System F_{ω} jest już w stanie zakodować typy egzystencjalne, choć wbudowane typy egzystencjalne niczemu nie szkodzą. Pokażemy oba podejścia do tego problemu, zaczynając od przedstawienia składni:

W systemie F_ω powyższe elementy języka możemy zdefiniować następująco: $\{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}\} \stackrel{\mathtt{def}}{=} \forall \mathtt{Y} :: *.(\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}.\mathtt{T} \to \mathtt{Y}) \to \mathtt{Y}$

$$\{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}\} \stackrel{\mathtt{def}}{=} \forall \mathtt{Y} :: *. (\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}. \mathtt{T} \to \mathtt{Y}) \to \mathtt{Y}$$

Zauważmy, że dopiero obecność rodzajów pozwoliła nam na tego rodzaju sztuczki. W systemie F nie umiemy tak zrobić.

Na pierwszy rzut oka termy te są niezrozumiałe. Ależ jak bardzo można się mylić – są miłe i przyjemne dla swych wielbicieli. Pokażemy, że zachodzą podstawowe własności pakowania i odpakowania.

```
\begin{split} & \text{Rozważmy term } \{^*\textbf{U} :: \textbf{K}, \textbf{t}\} \text{ as } \{\exists \textbf{X} :: \textbf{K}, \textbf{T}\}. \\ & \{^*\textbf{U} :: \textbf{K}, \textbf{t}\} \text{ as } \{\exists \textbf{X} :: \textbf{K}, \textbf{T}\} \\ &= \texttt{let } \textbf{x} = \texttt{t in } \lambda \textbf{Y} :: *.\lambda \textbf{f} : (\forall \textbf{X} :: \textbf{K}. \textbf{T} \to \textbf{Y}). \textbf{f}[\textbf{U}] \textbf{x} = \\ &= (\lambda \textbf{x} : [\textbf{X} \mapsto \textbf{U}] \textbf{T}.\lambda \textbf{Y} :: *.\lambda \textbf{f} : (\forall \textbf{X} :: \textbf{K}. \textbf{T} \to \textbf{Y}). \textbf{f}[\textbf{U}] \textbf{x}) \textbf{t} = \\ &\overset{\textbf{t} : [\textbf{X} \mapsto \textbf{U}] \textbf{T}}{=} \lambda \textbf{Y} :: *.\lambda \textbf{f} : (\forall \textbf{X} :: \textbf{K}. \textbf{T} \to \textbf{Y}). \textbf{f}[\textbf{U}] (\textbf{t} : [\textbf{X} \mapsto \textbf{U}] \textbf{T}) \\ &= \texttt{c} : (\forall \textbf{X} :: \textbf{K}. \textbf{T} \to \textbf{Y}) \to \textbf{Y}, \text{ czyli z definicji } \{\exists \textbf{X} :: \textbf{K}, \textbf{T}\}. \end{split}
```

Rozważmy bardziej życiowy przykład, aby Czytelnik mógł jeszcze raz przeanalizować pakowanie. Oto typowanie w systemie F przykładowego termu:

$$\frac{\Gamma \vdash \{a = \mathtt{zero}, f : \lambda x : \mathtt{Nat.succ} \ x\} : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{Nat}] \{a : \mathtt{X}, f : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat}\}}{\Gamma \{*\mathtt{X}, \{a = \mathtt{zero}, f : \lambda x : \mathtt{Nat.succ} \ x\}\} \ as \ \{\exists \mathtt{X}, \{a : \mathtt{X}, f : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat}\}\}}$$

Następnie wyprowadzimy ten term w F_{ω} :

```
 \begin{split} & \{ \mathtt{Nat} :: \mathtt{K}, \{ \mathtt{a} = \mathtt{zero}, \mathtt{f} : \lambda \mathtt{x} : \mathtt{Nat}. \mathtt{succ} \ \mathtt{x} \} \} \ \mathtt{as} \ \{ \exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \} = \\ & = \mathtt{let} \ \mathtt{x} = \{ \mathtt{a} = \mathtt{zero}, \mathtt{f} : \lambda \mathtt{x} : \mathtt{Nat}. \mathtt{succ} \ \mathtt{x} \} \ \mathtt{in} \ \lambda \mathtt{Y} :: \mathtt{*.\lambda} \mathtt{f} : (\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}. \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \to \mathtt{Y}). \mathtt{f} [\mathtt{Nat}] \mathtt{x} = \\ & = (\lambda \mathtt{x} : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{Nat}] \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \}. \lambda \mathtt{Y} :: \mathtt{*.\lambda} \mathtt{f} : (\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}. \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \to \mathtt{Y}). \mathtt{f} [\mathtt{Nat}] \mathtt{x}) \\ & \{ \mathtt{a} = \mathtt{zero}, \mathtt{f} : \lambda \mathtt{x} : \mathtt{Nat}. \mathtt{succ} \ \mathtt{x} \} \\ & = \lambda \mathtt{Y} :: \mathtt{*.\lambda} \mathtt{f} : (\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}. \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \to \mathtt{Y}). \mathtt{f} [\mathtt{Nat}] (\{ \mathtt{a} = \mathtt{zero}, \mathtt{f} : \lambda \mathtt{x} : \mathtt{Nat}. \mathtt{succ} \ \mathtt{x} \} : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{Nat}] \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \}) \\ & \mathtt{co} \ \mathtt{jest} \ \mathtt{typu} \ \forall \mathtt{Y} :: \mathtt{*.(\forall \mathtt{X} :: \mathtt{K}. \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \to \mathtt{Y}) \to \mathtt{Y}, \mathtt{czyli} \ \mathtt{z} \ \mathtt{definicji} \ \{ \exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \{ \mathtt{a} : \mathtt{X}, \mathtt{f} : \mathtt{X} \to \mathtt{Nat} \} \}. \end{split}
```

Uważne odpakowanie otrzymanego termu pozostawiamy Czytelnikowi jako ćwiczenie, my pozwolimy sobie przeprowadzać schemat wywodu:

```
let \{X, X\} = \lambda Y :: x \cdot \lambda f : (\forall X :: K.\{a : X, f : X \rightarrow Nat\}) \rightarrow Y).f[Nat](\{a = zero, f : \lambda x : Nat.succ x\} : [X \mapsto Nat]\{a : X, f : X \rightarrow Nat\}) in <math>(x.f \ x.a) = (\lambda Y :: x \cdot \lambda f : (\forall X :: K.\{a : X, f : X \rightarrow Nat\}) \rightarrow Y).f[Nat](\{a = zero, f : \lambda x : Nat.succ x\} : [X \mapsto Nat]\{a : X, f : X \rightarrow Nat\}))[T'](\lambda X :: K.\lambda x : T.(x.f \ x.a)) = ((\lambda X :: K.\lambda x : T.(x.f \ x.a))[Nat](\{a = zero, f : \lambda x : Nat.succ x\} : [X \mapsto Nat]\{a : X, f : X \rightarrow Nat\})) = (\{a = zero, f : \lambda x : Nat.succ x\} .f \{a = zero, f : \lambda x : Nat.succ x\} .a) = (\lambda x : Nat.succ x)zero = succ zero
```

Przykłady powyższe obrazują działanie zakodowanych typów rekurencyjnych. Teraz zdefiniujemy wbudowane w język konstrukcje typów rekurencyjnych dla systemu F_{ω} . Do definicji termów, typów i wartości dodaliśmy już elementy w tabelce na początku rozdziału. Pokażemy, w jaki sposób przebiega typowanie i ewaluacja.

Tworzenie rodzaju:

$$\frac{\texttt{a tutaj co?}}{\Gamma \vdash \{\exists \texttt{X} :: \texttt{K}, \texttt{T}\} :: \texttt{K}}$$

Typowanie:

$$\frac{\Gamma \vdash \mathtt{t} : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{U}]\mathtt{T} \quad \Gamma \vdash \mathtt{U} :: \mathtt{K} \quad \Gamma \vdash \{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}\} :: *}{\Gamma \vdash \{*\mathtt{U} :: \mathtt{K}, \mathtt{t}\} \text{ as } \{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}\} \ : \ \{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}\}} \qquad \frac{\Gamma \vdash \mathtt{t}_1 : \{\exists \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{T}_1\} \quad \Gamma, \mathtt{X} :: \mathtt{K}, \mathtt{x} : \mathtt{T}_1 \vdash \mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_2}{\Gamma \vdash \mathtt{let} \ \{\mathtt{X}, \mathtt{x}\} = \mathtt{t}_1 \text{ in } \mathtt{t}_2 : \mathtt{T}_2}$$

Ewaluacja:

$$\begin{split} \text{let} \; \{\textbf{X},\textbf{x}\} &= (\{\text{*U} :: \textbf{K},\textbf{v}\} \; \text{as} \; \textbf{T}) \; \; \text{in} \; \textbf{t} \longrightarrow [\textbf{X} \mapsto \textbf{U}][\textbf{x} \mapsto \textbf{v}] \textbf{t} \\ & \frac{\textbf{t} \longrightarrow \textbf{t}'}{\{\text{*U} :: \textbf{K},\textbf{t}\} \; \text{as} \; \textbf{T} \longrightarrow \{\text{*U} :: \textbf{K},\textbf{t}'\} \; \text{as} \; \textbf{T}} \\ & \frac{\textbf{t}_1 \longrightarrow \textbf{t}_1'}{\text{let} \; \{\textbf{X},\textbf{x}\} = \textbf{t}_1 \; \; \text{in} \; \textbf{t}_2 \longrightarrow \text{let} \; \{\textbf{X},\textbf{x}\} = \textbf{t}_1' \; \; \text{in} \; \textbf{t}_2} \end{split}$$

3.9. Typy rekurencyjne

Hmmm, no tu musze się zastanowić, to na dole dla zwykłej wersji.

t ::=		termy
	$ extsf{fold}[extsf{T}]$ t	folding
	${\tt unfold}[{\tt T}]$ t	unfolding
T ::=		typy
	μ X.T	typ rekursywny
v ::=		wartości
	$\mathtt{fold}[\mathtt{T}]$ v	folding

Tworzenie rodzaju:

$$\overline{\Gamma \vdash \mu X.T :: *}$$

Typowanie:

$$\frac{\mathtt{U} = \mu \mathtt{X}.\mathtt{T} \qquad \Gamma \vdash \mathtt{t} : [\mathtt{X} \mapsto \mathtt{U}] \mathtt{U}}{\Gamma \vdash \mathtt{fold}[\mathtt{U}] \ \mathtt{t} \ : \mathtt{U}}$$

Ewaluacja:

3.10. dopasowanie wzorca

- 4. Sładnia abstrakcyjna języka
- 5. Semantyka i typowanie
- 6. Rekonstrukcja typów
- 7. Własności i dowody
- 7.1. Inne własności F_{ω}

Definicja 1. Reguły przepisywania typów w systemie F_{ω} w wersji Curry'ego standardowe, oprócz:

$$\frac{\Gamma \vdash M : \forall X \sigma}{\Gamma \vdash M : nf(\sigma[X := \tau])}$$

Nierozstzygalne są problemy:

- \bullet sprawdzania typu: dane $\Gamma, M, \tau,$ Czy $\Gamma \vdash M : \tau$
- typowalność: dane M, Czy $\exists \Gamma \tau.\Gamma \vdash M: \tau$
- 7.2. pare słów o rozszerzeniach
- 8. Praktyczne zastosowanie
- 9. Podsumowanie

Literatura

[1] Pierce,